

יום ד , י"ט , באייר תשנ"ט (5 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום 34 יום, להם 4 לגולגולת ו- 6 'מ'ס' אלאמר.

מובא בספרי ההלכה והוא שנים שביום ז"ל האמר פסקו גמ'ר רב' עק'בא
אמרו במסכת יבמות "בזמנא נאזר צ'נס ל' גמ'ר' אכמ'ס אול'ה מפנ' " שא"א
נ'מ'ו כבוז א"ס ברצ'הו". אונ'לס 'ה'ה' אונ'לה ל' האומ'ה ט'ל'ה. כ' ה' ש'י'ה'
ה'י'צ'ו'ג א'ר כבוז האב, האס וכבוז החבר עז לקב'ע' כ' " דרך ארץ קדמה
לתורה". ברוב לו, מובא (המזרחי האב):

כב. "מוכר" של ה

נהי בנימין שהם ואברהם ישב פתח
אקהלו פבוא השמש. נרא והנה איש זקן
ענף ונגע הולך הליך וקרב אליו. ונקם
אברהם ונרץ לקראתו ויאמר: בי אדוני אל
נא מעבור מעל עבדך ולנת פה הלילה
ונחתה והשכמה בבקר והלכת בשלום
לדרך. ויען הזקן את אברהם ויאמר:
לא, כי פה אליו פחת העץ. ויפצר בו
אברהם קאר ויתחנן אליו ויטר הזקן
לאהלו. ויקח אברהם חמאה וסלב וישם
לפניו, וקצות אפה ניאכל וישבע. ויהי
אחר אכלו ואחר שרתו ויאמר אליו
אברהם: ברה נא, אדוני את אלהי
השמים והארץ הטומן לחם לכל בשר ו
ויאמר הזקן: לא ובעתי את אלהיך ולא
אבדך בלתי אם את אלהי אשר עש
אצבעותיו ויוסף אברהם לנדר אל הזקן
וישם לו את חכדיו וי ואת גדלתו ואת
גבורתו ויכן לו את הבלי הפסילים אשר
לא יועילו ולא יצילו את הבוטח בהם,
נדבר על לבו להאמין בני ולהודות לו
את חכדיו אשר הוא עשה יום יום.
וישבע הזקן את דברי אברהם ויאמר:
מה לי וקה, כי באת להסיר אותי
מאחרי אלהי? מדל כפני, כי לא אשבע
לדבריה, אשר אפה קדבר אליו ויקצף
אברהם על הזקן ויאמר: צא פרנע
מביתו ויפטר הזקן ויצא מן הבית,
וילה בהשבת הלילה הפדברה. וירע
הדבר קאר בעיני וי על אדות הזקן ונרא

אל אברהם ויאמר: אנה קאיש אשר קא
אליה הלילה? ויען אברהם ויאמר: קשה
הנה קאיש הזקן קאר ואדבר על לבו
להאמין בה, וי, לשוב לו כל הנשים ולא
אבה שמוע לוי, ונקציפני קאר ויטרר
אותי ואנרשהו סביתי... ויאמר וי:
השבת לקה אל הדבר אשר עשית? ..
ראה נא גם ראה, - הנה אנכי נשאתי ט
את פ'עע הזקן הנה שנים רבות קאר
ואלבישהו ואכללהו ויהי כל מחסוריו
(ט) פבלתי.

עלי, - ויבא אליה הלילה הנה ופלא
כלכל אותו והשכח בר'נו רחמים
ותנרשהו מעל פניהו ויתחנן אברהם אל
וי ויאמר: אנה וי, סלח נא הפעם ותעבר
את חטאתי ויאמר וי: לא אסלח לה עד
אם התרפסת א לפני הזקן אשר הרעות
לו, ונשא הוא לעונהו ויפטר אברהם
ונרץ הפדברה ויבקש את קאיש וימצאהו
ויפל לפניו וינקה ויתחנן אליו לאמר:
אנה שא נא לפשעי אשר פשעתי קד!
וישבע הזקן לקול פחנני אברהם ויאמר:
סלחתי פדברה ו לא הרפה אברהם מהזקן
עד אם השיבו אל ביתו ויאכילהו וישקהו
ויושב עמו קאר, ויתן לו צדה לדרך.
ויהי דבר וי אל אברהם שנית לאמר:
יען עשיתך את הנשר בעיני גם אנכי
אזכר את בריתי לנרצה אסרה, - אשר
בהצוותם (ו) והוכחתי (ט) בשבת אנשים;
אולם את בריתי לא אסיר מאתם עד עולם!

מבואים אנו אכר
בזרכו של הקב"ה -
מה הוא רחום אל
אנו רחמים בני רחמים.
אם כך התיאסומו
של ה' ט'ב' אלה שאין
מקבלים אר סמכותו
אין התיאוג'ינו שלנו
היהול'ים, א"ל ט'ב'
לכהו... ?

יום נעים !